

Arrest

**nr. 38 710 van 15 februari 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 24 september 2009 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk, doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die loco advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat X, die loco advocaat X verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 26 april 2005 een visumaanvraag in bij de Belgische ambassade te Yaounde in Kameroen.

1.2. Verzoekster kwam in juni 2005 het Rijk binnen. Zij was in het bezit van een paspoort voorzien van een visum type C dat een verblijf gedurende dertig dagen toeliet.

1.3. Op 16 juli 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd verzoekster evenwel niet ter kennis gebracht.

1.4. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid nam op 30 juli 2008 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster stelde tegen deze beslissing, die haar op 10 augustus 2008 werd ter kennis gebracht, een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.5. Op 12 juli 2009 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid, nadat verzoekster opnieuw werd aangetroffen in illegaal verblijf, de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Tegen deze beslissing dient verzoekster een schorsings- en annulatieberoep in bij de Raad dat bij arrest nr. 32 609 van 13 oktober 2009 verworpen wordt

1.6. Op 14 augustus 2009 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.7. Op 24 september 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

1.8. Tegen de in punt 1.7. bedoelde beslissing dient verzoekster op 2 oktober 2009 een verzoekschrift in om de tenuitvoerlegging ervan te doen schorsen bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Bij arrest nr. 32 432 van 3 oktober 2009 verwerpt de Raad de ingestelde vordering.

1.9. Tegen de in punt 1.7. bedoelde beslissing wordt met onderhavig verzoekschrift een beroep tot nietigverklaring ingediend.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Artikel 39/57, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht zijn.

Indien het een beroep betreft dat is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 of die ter beschikking is gesteld van de regering, wordt het verzoekschrift ingediend binnen de vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.”

2.2. Bovenstaande bepaling werd ingevoegd in de Vreemdelingenwet door artikel 5 van de wet van 6 mei 2009 houdende diverse bepalingen betreffende asiel en migratie (BS 19 mei 2009). Deze wet is in werking getreden op 29 mei 2009.

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing getroffen werd op 24 september 2009 en dat ze betekend werd aan verzoekster op 28 september 2009. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster ten tijde van de betekening werden vastgehouden in een welbepaalde plaats. Dit wordt bevestigd in het verzoekschrift van 2 oktober 2009 dat verzoekster indiende in het kader van de in punt 1.8. bedoelde procedure. Verzoekster stelde namelijk hierin het volgende: *“Tot op vandaag, reeds bijna drie maanden, verblijft verzoekster in het gesloten centrum.”*

2.4. Bijgevolg was dinsdag 13 oktober 2009 de uiterste datum voor het indienen van het beroep tot nietigverklaring tegen de bestreden beslissing.

2.5. Bovenstaande gegevens wijzen erop dat onderhavig annulatieberoep dat ingesteld werd op 22 oktober 2009 laattijdig voorkomt.

2.6. In haar repliekmemoirie verwijst verzoekster naar het in punt 1.8. bedoelde arrest van de Raad en stelt zij dat de Dienst Vreemdelingenzaken haar op 6 oktober 2009 in vrijheid stelde. Verzoekster poneert dat aangezien zij werd vrijgelaten binnen de 15 dagen, de beroepstermijn terug verlengd dient te worden naar dertig dagen.

2.7. De stelling van de verzoekende partij kan niet gevolgd worden. De Raad verwijst naar de duidelijke bewoordingen van artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, zoals geciteerd in punt 2.1. Aangezien verzoekster in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de Vreemdelingenwet vastgehouden werd op het ogenblik dat de bestreden beslissing betekend werd, geldt wel degelijk een beroepstermijn van vijftien dagen. Het feit dat verzoekster nadien in vrijheid werd gesteld, is in deze irrelevant.

2.8. De Raad stelt vast dat het ingestelde annulatieberoep laattijdig is. De exceptie van onontvankelijkheid ratione temporis, opgeworpen door de verwerende partij, is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA